

SVATÍ NA KAŽDÝ DEN V KVĚTNU

Květnoví světci nejsou jen jména v kalendáři, jsou to lidé, kteří se učili naslouchat Bohu uprostřed obyčejného dne. Například svatý Josef, jehož na začátku května slavíme jako dělníka, připomíná hodnotu poctivé práce a tiché odpovědnosti. V květnu nás oslovují i světci odvážného svědectví – mučedníci a pastýři, kteří dokázali zůstat věrní pravdě i tehdy, když to bylo nepohodlné nebo nebezpečné. Jejich životy nás mohou znepokojit i povzbudit zároveň: ptají se nás, čemu jsme dnes ochotni věnovat svou energii, čas a srdce. Vyzývají k odvaze nebát se jít proti proudu, pokud je to cesta lásky a dobra.

Květen je také mariánským měsícem, a v postavě Panny Marie – Královny svatých – se setkáváme s tichou důvěrou. Mnozí květnoví světci čerpali sílu právě z Mariina „ano“. Její otevřenost Bohu je jako semínko, z něhož může vyrůst plodný život. I my jsme zváni dát Bohu prostor, aby v nás mohl působit, i když nevidíme hned výsledek.

Ať jsou nám květnoví světci tichým doprovodem na cestě, která voní nadějí, obnovou a důvěrou, že i z malého semínka může vyrůst něco krásného.

Součástí každého zamyšlení je krátký životopis nebo historie, poté zamyšlení vyplývající z jejich života, jehož obsah nás může vést po celý den. To může být pro vás spolu s biblickým veršem (podle Českého ekumenického překladu) podkladem pro denní modlitbu, rozjímání či impulzem, který se projeví nějak prakticky v tom dni nebo v následujících dnech. Jedná se o nabídku z naší strany, která může pomoci určitého svatého lépe poznat a jeho zkušenosti a jedinečný vztah k Bohu a k lidem propojit s naším životem. V některých dnech můžete vybírat z více světců.

1. 5.

sv. Josef Dělník

Sv. Josef, snoubenec Panny Marie a pěstoun Ježíše, byl tesař z Nazareta, muž tiché víry a poslušnosti Bohu. V evangeliích nevystupuje slovy, ale skutky – chrání svou rodinu, přijímá Boží vůli a věrně pracuje. Památku sv. Josefa Dělníka ustanovil papež Pius XII. v roce 1955 jako křesťanskou odpověď na Svátek práce, aby zdůraznil důstojnost lidské práce a její duchovní rozměr.

Zamyšlení:

Josef nám připomíná, že svatost se nežije jen ve velkých činech, ale v každodenní poctivé práci, trpělivosti a věrnosti. I obyčejná práce může být modlitbou, pokud ji konáme s láskou a odpovědností. V tichu a skrytosti se rodí skutečná velikost – tak jako v Josefově životě.

„Cokoli děláte, dělejte upřímně, jako by to nebylo lidem, ale Pánu.“ (Kol 3,23)

Téhož dne:

Sv. Jeremiáš, prorok

Sv. Jeremiáš žil přibližně v letech 650–580 př. Kr. v Judsku. Byl povolán Bohem už jako mladík, aby napomínal izraelský národ před blížícím se babylonským zajetím. Jeho poselství bylo často odmítáno a Jeremiáš sám zakusil pronásledování, vězení i samotu. Přesto zůstal věrný Božímu slovu a naději v nové smlouvě, kterou Bůh uzavře se svým lidem.

Zamyšlení: Jeremiáš nás učí věrnosti, i když naše slova nejsou přijímána. Ve službě Bohu nehledejme úspěch, ale věrnost.

„Hle, uzavřu s Izraelským domem novou smlouvu.“ (Jer 31,31)

2. 5.

Sv. Atanáš, obhájce víry a biskup

Sv. Atanáš se narodil kolem roku 296 v Alexandrii v Egyptě a zemřel roku 373. Už jako mladý kněz se zapojil do boje proti ariánství, které popíralo Kristovo božství. Jako biskup Alexandrie byl pětkrát vypovězen do vyhnanství, ale nikdy neustoupil od pravé víry. Napsal důležitá teologická díla o vtělení Krista. Patří mezi největší obránce křesťanské víry prvních století.

Zamyšlení: Atanáš nás učí, že pravda evangelia má větší cenu než klid a pohodlí. Věrnost Kristu někdy znamená jít proti proudu.

„Poznáte pravdu a pravda vás osvobodí.“ (srov. Jan 8,32)

3. 5.

Sv. Filip a Jakub, apoštolové

Sv. Filip pocházel z Betsaidy a byl jedním z prvních, které Ježíš povolal; s radostí přiváděl k Mistrovi další učedníky. Sv. Jakub Mladší byl příbuzným Ježíše a stal se prvním biskupem Jeruzaléma. Oba žili v 1. století a patřili k pilířům prvotní církve. Filip hlásal evangelium v Malé Asii, Jakub se zasloužil o jednotu jeruzalémských křesťanů. Oba zemřeli mučednickou smrtí.

Zamyšlení: Apoštolové nebyli dokonalí, ale byli ochotni růst. Kristus si vybírá otevřená srdce, ne hotové světce.

„Ne vy jste si vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás.“ (Jan 15,16a)

4. 5.

Sv. Florián, vojenský důstojník a mučedník

Sv. Florián žil na přelomu 3. a 4. století na území dnešního Rakouska. Byl důstojníkem římské armády a tajným křesťanem.

Když se zastal pronásledovaných křesťanů, byl zatčen a popraven utopením v řece Enži roku 304. Brzy se stal oblíbeným světcem lidové zbožnosti. Je patronem hasičů, kominíků a ochráncem před ohněm a povodněmi.

Zamyšlení: Sv. Florián připomíná, že víra se osvědčuje v krizových chvílích. Odvaha vyrůstá z důvěry v Boha.

„Hospodin je má síla a štít.“ (Žl 28,7a)

Téhož dne:

bl. Ladislav de Gielniow, františkánský kněz a misionář

Blahoslavený Ladislav se narodil kolem roku 1440 v Polsku. Vstoupil k františkánům a stal se kazatelem, spisovatelem a významným pastýřem řádové provincie. Měl na starosti misie v Litvě, kde zakládal kláštery a posílal tam další misionáře. Proslul horlivou mariánskou úctou a péčí o duchovní obnovu lidu. Zemřel roku 1505 ve Varšavě.

Zamyšlení: Sv. Ladislav ukazuje, že opravdová zbožnost se projevuje láskou k lidem. Slovo Boží má uzdravovat srdce.

*„Nechť ve vás přebývá slovo Kristovo v celém svém bohatství.“
(Kol 3,16a)*

5. 5.

Sv. Gothard, benediktinský kněz a biskup

Sv. Gothard se narodil kolem roku 960 v Bavorsku a stal se benediktinským mnichem. Roku 1022 byl jmenován biskupem v Hildesheimu (Německo). Věnoval se reformě klášterů, vzdělávání kněží i péči o chudé. Podporoval výstavbu kostelů a šíření liturgické obnovy. Proslul moudrostí, pokorou a pracovitostí.

Zamyšlení: Gothard ukazuje, že víra se projevuje odpovědnou správou svěřených darů.

„Kdo je věrný v nejmenší věci, je věrný také ve velké.“ (Lk 16,10)

6. 5.

Sv. Jan Sarkandr, mučedník

Sv. Jan Sarkandr se narodil roku 1576 ve Slezsku a působil jako kněz na Moravě, zejména v Holešově. Během náboženského napětí byl obviněn z politické zrady. Přestože byl krutě mučen, odmítl porušit zpovědní tajemství. Zemřel roku 1620 v Olomouci. Je symbolem kněžské věrnosti a svědomí.

Zamyšlení: Sarkandrova mučednická smrt připomíná, že svědomí nelze prodat ani zlomit násilím.

„Bud' věrný až na smrt a dám ti vítězný věnec života.“ (Zj 2,10)

7. 5.

Sv. Benedikt II., 81. papež

Sv. Benedikt II. byl papežem v letech 684–685 a působil v Římě. Pocházel z Itálie a byl znám svou mírností, učeností a péčí o liturgii. Usiloval o upevnění církevní kázně a dobré vztahy s místními církvemi. Přestože byl papežem jen krátce, zanechal pověst pastýře, který jednal s rozvahou a pokorou.

Zamyšlení: I krátká doba služby může zanechat hlubokou stopu. Bůh nehodnotí podle délky, ale podle věrnosti.

„Od správců se žádá jen, aby byl každý shledán věrným.“

(srov. 1 Kor 4,2)

8. 5.

Panna Maria, Prostřednice všech milostí

Titul Panny Marie jako Prostřednice všech milostí vychází z její jedinečné role v dějinách spásy, která začíná v Nazaretě v 1. století. Skrze její „ano“ vstoupil Kristus na svět. Maria stojí pod křížem, doprovází apoštoly o Letnicích a duchovně provází církve po všechna staletí. Ukazuje na Krista jako na jediný zdroj spásy.

Památka Panny Marie, Prostřednice všech milostí, se začala slavit v roce 1921 v Belgii a pak se rozšířila. Papež Benedikt XV. pak povolil řádům na celém světě, které o to spolu s Belgií požádaly, slavit liturgicky památku Prostřednice všech milostí.

Zamyšlení: Maria nás učí otevřenosti vůči Boží vůli. Každá milost nás má přiblížit ke Kristu.

„Udělejte všechno, co vám řekne.“ (srov. Jan 2,5)

Téhož dne:

sv. Arsenius, římský jáhen a poustevník

Sv. Arsenius žil ve 4.–5. století a nejprve působil jako římský jáhen a vychovatel císařského syna v Konstantinopoli. Později opustil dvorní život a odešel do egyptské pouště jako poustevník. Svůj další život zasvětil modlitbě, mlčení a pokání. Zemřel kolem 449.

Zamyšlení: Arsenius připomíná, že pravá moudrost se rodí v tichu. Člověk nachází Boha, když se vzdá zbytečných slov.

„Ztište se a poznejte, že já jsem Bůh.“ (srov. Žl 46,11)

9. 5.

Sv. Hermus, mučedník

Sv. Hermus žil ve 2. století v Římě a patří mezi rané mučedníky církve. Podle tradice byl snad římským úředníkem, který přijal křesťanství. Za víru byl zatčen a popraven. Jeho kult připomíná cenu víry v době, kdy bylo křesťanství pronásledováno.

Zamyšlení: Víra zakořeněná v Kristu se nebojí ani zkoušek. Bůh posiluje ty, kdo mu důvěřují.

„Kdo vytrvá až do konce, bude spasen.“ (Mt 24,13)

10. 5.

Sv. Jan z Ávily, učitel církve

Sv. Jan z Ávily se narodil roku 1500 ve Španělsku a zemřel roku 1569. Byl knězem, kazatelem a duchovním vůdcem mnoha svatých, včetně sv. Terezie z Ávily. Usiloval o hlubokou obnovu kněžského života skrze vzdělání a vnitřní proměnu. Roku 2012 byl prohlášen učitelem církve.

Zamyšlení: Bez vnitřní modlitby se služba vyprázdní. Slovo Boží musí nejprve proměnit kazatele.

„Slovo Boží je živé, mocné a účinné.“ (srov. Žid 4,12)

Téhož dne:

sv. Job, starozákonní spravedlivý muž

Sv. Job je starozákonní spravedlivý muž, jehož život popisuje stejnojmenná biblická kniha. Zakusil ztrátu majetku, rodiny i zdraví, přesto se neodvrátil od Boha. V utrpení kladl otázky, ale neztratil víru. Bůh ho nakonec obnovil a požehnal.

Zamyšlení: sv. Job nás učí vytrvat ve víře i bez odpovědí. Pravá víra se rodí v důvěře, ne v jistotách.

„Já vím, že můj Vykupitel žije.“ (Job 19,25)

11. 5.

Sv. Ignác z Láconi, italský kapucínský řeholník a mystik

Sv. Ignác z Láconi se narodil roku 1701 na Sardinii a vstoupil ke kapucínům. Celý život žil v jednoduchosti a pokoře. Sloužil nemocným a chudým, proslul tichou modlitbou a moudrými slovy. Zemřel roku 1781 v pověsti svatosti.

Zamyšlení: Chudoba ducha otevírá prostor Bohu. Ticho může být silnějším svěděním než slova.

„Blaze tichým, neboť oni dostanou zemi za dědictví.“ (Mt 5,5)

12. 5.

Sv. Nereus a Achilleus, mučedníci

Sv. Nereus a Achilleus byli vojáci římské armády na konci 3. století. Po obrácení ke křesťanství odmítli násilí a vojenskou službu. Pro víru byli zatčeni a popraveni v Římě. Jejich mučednictví dokládá sílu proměněného svědomí.

Zamyšlení: Kristova láska mění i směr lidského života. Někdy vede k radikální změně.

„Proměňujte se obnovou své mysli.“ (Řím 12,2)

Téhož dne:

sv. Pankrác, dětský mučedník

Sv. Pankrác se narodil koncem 3. století a jako mladík přijal křesťanství v Římě. Za vlády císaře Diokleciána byl ve věku asi 14 let popraven pro víru.

Zamyšlení: Pankrác svědčí, že víra není otázkou věku, ale odvahy srdce.

*„Nikdo ať tebou nepohrdá proto, že jsi mladý; ale těm, kdo věří, buď vzorem v řeči, v chování, v lásce, ve víře, v čistotě.“
(1 Tim 4,12)*

13. 5.

Panna Maria Fatimská

Roku 1917 se Panna Maria zjevila třem pastýřským dětem ve Fatimě v Portugalsku. Vyzývala k modlitbě růžence, k pokání a obrácení. Upozorňovala na důsledky hříchu i na Boží milosrdenství. Fatima se stala jedním z nejvýznamnějších poutních míst světa.

Zamyšlení: Maria z Fatimy připomíná, že modlitba má sílu měnit dějiny.

„V modlitbách neustávejte.“ (1 Te 5,17)

Téhož dne:

sv. Ondřej Hubert Fournet, kněz, zakladatel kongregace

Sv. Ondřej Hubert Fournet se narodil roku 1752 ve Francii. Stal se knězem, ale nejprve svůj kněžský život prožíval v přepychu a v obdivu u lidí. Po setkání s jedním žebrákem se dokázal obrátit a žít podle evangelia, modlit se a milovat celým srdcem. Hrdinsky

obstál během Francouzské revoluce. Spolu s bl. Alžbětou Bichier des Ages založil kongregaci Dcer křížové lásky. Zemřel roku 1834.

Zamyšlení: V časech zmatku je největším svědectvím vytrvalá láska.

„Zlo přemáhéj dobrem.“ (srov. Řím 12,21)

14. 5.

Sv. Matěj, apoštol

Sv. Matěj byl po Ježíšově nanebevstoupení zvolen losem za dvanáctého apoštola místo Jidáše. Žil v 1. století a byl svědkem Kristova vzkříšení. Podle tradice hlásal evangelium v Judeji a možná i v Etiopii. Svůj život zakončil mučednickou smrtí.

Zamyšlení: Bůh má připravené místo pro každého. Nikdo není povolán náhodou.

„Pán zná ty, kdo jsou jeho.“ (2 Tim 2,19)

15. 5.

Sv. Žofie, mučednice

Sv. Žofie je uctívána jako raně křesťanská mučednice, pravděpodobně z 2. století v Římě. Její jméno znamená „moudrost“. Lidová tradice ji spojuje s trpělivostí a vytrvalostí ve víře. V českém prostředí je známá i pranostikami.

Zamyšlení: Pravá moudrost vyrůstá z důvěry v Boha.

„Moudrost shůry je především čistá, dále mírumilovná, ohleduplná, ochotná dát se přesvědčit, plná slitování a dobrého ovoce, bez předsudků a bez přetvářky.“ (Jak 3,17)

16. 5.

Sv. Jan Nepomucký, mučedník a hlavní patron Čech

Sv. Jan Nepomucký se narodil kolem roku 1340 a působil jako kněz v Praze. Byl generálním vikářem arcibiskupa Jana z Jenštejna. Kvůli sporům, které vedl král Václav IV. s pražským arcibiskupstvím, byl roku 1393 umučen a shozen do Vltavy.

Zamyšlení: Mlčení může být hlasitým svědectvím víry.

„Pravda vás učiní svobodnými.“ (Jan 8,32b)

17. 5.

Sv. Paschal Baylon, františkánský mnich

Sv. Paschal se narodil roku 1540 ve Španělsku. Jako františkánský laik žil v chudobě a prostotě. Měl hlubokou úctu k Eucharistii a často rozjímal o Kristově přítomnosti. Zemřel roku 1592.

Zamyšlení: Eucharistie je tichým centrem křesťanského života.

„Zůstaňte ve mně a já ve vás.“ (Jan 15,4a)

18. 5.

Sv. Jan I., 53. papež a mučedník

Sv. Jan I. byl papežem v letech 523–526. Usiloval o jednotu církve a byl vyslán na misi k císaři do Konstantinopole. Po návratu byl uvězněn ariánským králem Theodorikem a ve vězení zemřel.

Zamyšlení: Věrnost Bohu může vést i k utrpení.

„Blaze těm, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je království nebeské.“ (Mt 5,10)

19. 5.

Sv. Petr Celestýn, 192. papež

Sv. Petr Celestýn se narodil kolem roku 1215 v Itálii. Žil jako poustevník a zakladatel řeholního společenství. Roku 1294 byl zvolen papežem Celestýnem V., ale po krátké době abdikoval. Toužil po tichém životě s Bohem.

Zamyšlení: Pokora znamená znát své místo před Bohem.

„Bůh se staví proti pyšným, ale pokorným dává milost.“ (Jak 4,6b)

20. 5.

Sv. Klement Maria Hofbauer, redemptoristický kněz a misionář

Sv. Klement se narodil roku 1751 na Moravě v Tasovicích. Původně se vyučil pekařem. Toužil ale po studiu, a proto odešel do ciziny. Také chtěl žít v chudobě. V Římě přijal svátost kněžství a vstoupil do řádu redemptoristů, který pak uvedl do Varšavy. I přes požehnané působení byl po dobytí Varšavy císařem Napoleonem vypovězen, ve svém apoštolském působení však pokračoval ve Vídni. Staral se o chudé, mládež a duchovní obnovu města. Zemřel roku 1820. Na místě jeho rodného domu stojí kostel a v blízkosti klášter redemptoristů z r. 1929.

Zamyšlení: Evangelium má proměňovat město i srdce.

„Vy jste sůl země.“ (Mt 5,13)

Téhož dne:

sv. Bernardin Sienský, františkánský kněz

Sv. Bernardin se narodil roku 1380 v Sieně v Itálii. Jako františkánský kněz a kazatel obnovoval víru lidu. Šířil úctu ke jménu Ježíš. V době moru ošetřoval nemocné, čímž se projevila síla jeho lásky k bližnímu. Byl znám také úctou k Panně Marii.

Zřekl se všeho a hledal jen Boha. Nařčen býval z bludařství, ale vždy byla uznána jeho nevina. Vytvořil obraz zářícího slunce s monogramem IHS (JHS). Zemřel roku 1444 v 64 letech.

Zamyšlení: Jméno Ježíš je zdrojem pokoje a obnovy.

*„Není pod nebem jiné jméno, v němž bychom mohli být spaseni.“
(srov. Sk 4,12)*

21. 5.

Sv. Ondřej Bobola, jezuitský kněz a mučedník

Sv. Ondřej Bobola se narodil roku 1591 v Polsku. Jako jezuita působil mezi katolíky i pravoslavnými. Roku 1657 byl krutě umučen. Je patronem Polska a jednoty křesťanů.

Zamyšlení: Jednota církve stojí mnoho obětí.

„Aby všichni byli jedno.“ (Jan 17,21)

22. 5.

Sv. Rita z Cascie, „svatá nemožných záležitostí“

Sv. Rita se narodila kolem roku 1381 v Itálii. Jako manželka a matka snášela těžké zkoušky, včetně vraždy manžela; Bůh však zabránil další pomstě tím, že její dva syny povolal k sobě. Po překonání mnoha překážek vstoupila do kláštera, kde vynikala hlubokou kontemplací a nesla stigmatickou ránu z trnové koruny. Poslední čtyři roky prožila připoutaná na lůžko, kdy byla živa jen z eucharistie. Je uctívána jako „svatá nemožných záležitostí“. Její zachované tělo je vystaveno ve skleněné schránce.

Zamyšlení: Bůh proměňuje utrpení v naději.

„Naději slož v Hospodina.“ (Žl 27,14)

Téhož dne:

sv. Julie Kartaginská, křesťanská panna a mučednice

Sv. Julie žila patrně v 5. století a pocházela ze severní Afriky. Při vpádu Vandalů byla zajata a prodána syrskému obchodníkovi Eusebiovi. I jako otrokyně zůstala věrná křesťanské víře. Za odmítnutí obětovat pohanským bohům byla ukřižována.

Zamyšlení: Svoboda víry nezávisí na vnějších podmínkách.

„Tam, kde je Duch Páně, tam je svoboda.“ (2 Kor 3,17)

23. 5.

Sv. Jan Křtitel de Rossi, italský kněz

Sv. Jan Křtitel se narodil roku 1698 v Itálii. Přes chatrné zdraví se stal knězem. Sloužil chudým, nemocným a vězňům v Římě. Zemřel roku 1764.

Zamyšlení: Slabost se může stát místem Boží síly.

„Stačí, když máš mou milost.“ (2 Kor 12,9)

24. 5.

Slavnost Seslání Ducha Svatého

Duch Svatý rodí církve ze strachu k odvaze. Slavností končí velikonoční doba.

„Dostanete sílu Ducha Svatého.“ (Sk 1,8)

Tento den:

Sv. Vincenc (Vincent) Lerinský, mnich a teolog

Zemřel kolem 450 a byl mnichem na ostrově Lérins a teologem, který hájil věrnost apoštolské tradici. Ve spise *Commonitorium* uvedl, že podle něj je katolické čili obecné to, „v co všude,

vždycky a všichni věřili“ a později dodává, že aspoň téměř všichni věřili. Na Druhém vatikánském koncilu se citovala jeho myšlenka, že i křesťanská víra musí růst a dozrávat s časem, podobně jako roste a dospívá člověk.

Zamyšlení: Jeho poselství je aktuální i dnes: pravda víry se může rozvíjet, ale nesmí se překrucovat. V době nejistot nás učí pokoře, rozlišování a zakotvení v tom, co církev přijímá po staletí.

„Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i navěky.“ (Žid 13,8)

25. 5.

Panna Maria, Matka církve

Památka Panny Marie, Matky církve se slaví jako závazná památka v římskokatolické církvi vždy v pondělí po Seslání Ducha Svatého (svatodušní pondělí). Připomíná Mariinu blízkost, mateřskou lásku a její modlitby s apoštoly při zrození církve o Letnicích. Památka byla univerzálně zavedena papežem Františkem v roce 2018.

Zamyšlení: Maria je Matkou všech věřících.

„Všichni jednomyslně setrvali v modlitbě s Marií.“

(srov. Sk 1,14)

Tento den též:

sv. Beda Ctihodný

Sv. Beda se narodil roku 673 v Anglii a byl benediktinským mnichem. Vynikal učeností, biblickým výkladem a historiografií. Je autorem „Církevních dějin anglického národa“. Zemřel roku 735 jako uznávaný učitel církve.

Zamyšlení: Studium Písma je službou církvi. Poznání vede k víře.

„Rozjímám o tvém zákoně ve dne i v noci.“ (srov. Žl 1,2)

Také:

sv. Řehoř VII., papež

Sv. Řehoř VII. se narodil kolem roku 1020 v Itálii. Jako papež bojoval za reformu církve a její svobodu vůči světské moci. Vedl těžké konflikty s císařem Jindřichem IV. Zemřel roku 1085 ve vyhnanství.

Zamyšlení: Pravda církve někdy znamená konflikt se světem.

„Musíme více poslouchat Boha než lidi.“ (srov. Sk 5,29)

Anebo též:

Sv. Marie Magdaléna de' Pazzi

Sv. Marie Magdaléna de' Pazzi se narodila roku 1566 ve Florencii. Vstoupila ke karmelitkám a byla obdařena hlubokými mystickými zážitky. Celý život obětovala za obnovu církve. Zemřela 1607.

Zamyšlení: Láska k církvi roste z hluboké modlitby.

„Má duše žízní po Bohu.“ (srov. Žl 42,3)

26. 5.

Sv. Filip Neri, italský kněz a zakladatel kongregace

Sv. Filip Neri se narodil 1515 ve Florencii. Z Florencie přišel do Říma a když viděl, že věda svádí k pýše, zanechal studia a věnoval se nemocným a zvláště mládeži. Založil bratrstvo s charitativní činností – bratrstvo Nejsvětější Trojice s úkolem pečovat o poutníky v Římě. Stal se knězem horlícím pro časté přijímání svatých svátostí. Duchovními rozhovory posiloval obrácené a dal základ ke kongregaci oratoriánů. Měl rád veselé lidi a sám

přítahoval lidi radostí, humorem a otevřeností. Vynikal v pokoře a v konání dobra. Stal se apoštolem Říma. Zemřel roku 1595.

Zamyšlení: Radost je znamením Boží přítomnosti.

„S radostí budete čerpat vodu z pramenů spásy.“ (srov. Iz 12,3)

27. 5.

Sv. Augustin z Canterbury, benediktinský mnich a arcibiskup

Sv. Augustin byl benediktinský mnich vyslaný papežem Řehořem Velikým do Anglie. Dorazil roku 597 a stal se prvním arcibiskupem v Canterbury. Položil základy anglické církve.

Zamyšlení: Misie začíná odvahou vykročit.

„Jak vítaný je příchod těch, kteří zvěstují dobré věci.“ (Řím 10,15)

28. 5.

Svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze

Svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze je pohyblivý církevní svátek slavený ve čtvrtek po slavnosti Seslání Ducha Svatého (po Letnicích). Svátek připomíná Ježíše jako hlavu církve a jediného prostředníka mezi Bohem a lidmi, který přinesl věčnou oběť.

O zavedení nového svátku rozhodl papež Benedikt XVI. v červnu 2012 s tím, že pokud jednotlivé biskupské konference požádají, mohou se souhlasem Svatého stolce svátek do svých dílčích liturgických kalendářů zavést. Na požádání české biskupské konference schválila tedy Kongregace pro bohoslužbu a svátosti zapsání do českého liturgického kalendáře dne 28. ledna 2015.

Zamyšlení: Kristova oběť se neustále zpřítomňuje v Eucharistii.

*„Ježíš Kristus nevešel do svatyně s krví kozlů a telat, ale jednou provždy dal svou vlastní krev, a tak nám získal věčné vykoupení.“
(Žid 9,12)*

Tento den:

sv. Vilém, vévoda a benediktinský mnich i poustevník

Sv. Vilém se narodil kolem 745 a zemřel 812. Byl spřízněn s Karlovcí (vnuk Karla Martela) a proslul jako vojevůdce za císaře Karla Velikého. Vilém byl dvakrát ženatý. Povýšen do šlechtického stavu se stal hrabětem toulským a po vyhnání muslimského vojska i vévodou akvitánským. Napravoval následky invaze, zaváděl pořádek a spravedlnost, ujímal se chudých i opuštěných a též podporoval církev, kdy mimo jiné založil benediktinský klášter. Sám do něj 6 let před koncem svého života vstoupil jako obyčejný mnich. Poslední tři roky žil jako poustevník.

Zamyšlení: Sv. Vilém byl věrný Bohu i lidem ve všech rolích svého života – jako vojevůdce, vévoda i prostý laický bratr. Nenechal se zadržet ani císařem Karlem Velikým, ani rodinou, a s odvahou změnil směr svého života. Je pro nás povzbuzením, že každý člověk má od Boha své jedinečné poslání.

„Radujte se, že vaše jména jsou zapsána v nebi.“ (Lk 10,20)

29. 5.

Sv. Maximin, biskup

Sv. Maximin se narodil kolem roku 280 v Silly ve Francii a stal se trevírským biskupem. Proslul obranou víry proti ariánskému učení (které popíralo božství Ježíše Krista a jeho rovnocennost s Bohem Otcem) a poskytl azyl sv. Atanášovi, který byl kvůli tomu

pronásledován. Sám byl několikrát pro svůj boj s ariánstvím zbit a vyhnán. Zemřel kolem roku 346 a byl pohřben v Trevíru.

Zamyšlení: Víra si žádá odvahu stát pevně.

„Zůstaňte pevně stát v Pánu.“ (srov. Flp 4,1)

30. 5.

Sv. Zdislava, matka a dobrodinec lidu, terciářka dominikánů

Sv. Zdislava se narodila kolem roku 1220 a žila v severních Čechách. Byla manželkou Havla z Lemberka a matkou čtyř dětí. Proslula milosrdenstvím, péčí o nemocné, podporou dominikánů. Založila klášter v Jablonném v Podještědí a v Turnově. Zemřela mladá kolem roku 1252.

Zamyšlení: Rodina je místem svatosti.

„Láska nikdy nezanikne.“ (1 Kor 13,8)

31. 5.

Slavnost Nejsvětější Trojice

Bůh je společenství lásky, do kterého jsme pozváni.

„Milost Pána Ježíše Krista... buď se všemi.“ (2 Kor 13,13)

Tento den jinak:

Navštívení Panny Marie

Svátek nám připomíná setkání P. Marie s matkou Jana Křtitele, svatou Alžbětou. Na jeho zavedení má zásluhu pražský arcibiskup Jan z Jenštejna, který jej poprvé slavil r. 1386 jako prosbu o Mariinu přímluvu za sjednocení rozdělené církve, složil i latinské texty. Pro celou církev ji rozšířil papež Urban VI. 1389.

Jan z Jenštejna si přál slavení svátku mezi Zvěstováním Páně a narozením Jana Křtitele. K tomuto přesunu na 31. květen došlo až při úpravě kalendáře r. 1969 za Pavla VI. Svátek zároveň završuje i měsíc zasvěcený Panně Marii.

Zamyšlení: Navštívení nás vede k zamyšlení nad tím, že opravdová víra se projevuje činem, otevřeností a radostí z dobra druhých.

„Požehnaná jsi mezi ženami a požehnaný plod života tvého.“
(Lk 1,42).